

ЗАТВЕРДЖУЮ
заступник начальника
управління внутрішньої
політики, преси та інформації
Запорізької міської ради, голова
робочої групи

Тетяна МИХЄЄВА

ПРОТОКОЛ № 30

засідання робочої групи по створенню реєстру урбанонімів м.Запоріжжя

16.11.2023
10.00

Музей Феноменальної Сили
пр.Маяковського,7

Присутні: Михєєва Т.В., Помаз А.О., Бабенко Н.В., Водопьянова М.М., Голощанов Є.М., Діденко С.В., Даркова С.М., Дмитренко С.О., Єрьоменко А.О., Колодій О.В., Кравчук П.П., Мордовської М.М., Руденок О.П., Стойчев В.М., Третьякова О.О.

Присутніх членів робочої групи – 15 осіб.

Запрошені: Пенчук Інна Леонідівна – депутат міської ради від фракції «СЛУГА НАРОДУ», Смирнов Валерій Володимирович - віце-президент Запорізької обласної федерації греко-римської боротьби, президент Запорізької міської федерації греко-римської боротьби, заслужений тренер України.

Порядок денний:

1. Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню за списком.
2. Розгляд звернень громадян.
3. Різне.

Михєєва Т.В. - голова робочої групи відкрила засідання, оголосила порядок денний, запропонувала перейти до розгляду питань.

Хід засідання:

Перше питання порядку денного.

Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню

1.1. Вулиця Адмірала Лазарєва. Лазарєв Михайло Петрович (1788-1851) - російський флотоводець, вчений-географ і гідрограф, адмірал (1843). Здійснив три плавання навколо світу: 1813-1816, 1819-1821 – у складі експедиції Ф.Ф.Беллінсгаузена і 1822-1825 – на фрегаті «Крейсер», учасник Наварівського бою з турецьким флотом, головний командир Чорноморського флоту і військовий губернатор Севастополя та Миколаєва (з 1833). Лазарєв М.П. видав лоції (описи) Чорного та Азовського морів. Під його керівництвом у Миколаєві було складено й надруковано карти Чорного, Егейського та Середземного морів.

Пропозиції: вул.Архітекторки Бельман.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Архітекторки Бельман**. Бельман Есфірь Наумівна (Харків, 1913 – Харків, 1989) – українська архітекторка.

Працювала у проектних інститутах Діпромаш, Укрміськбудпроект та Укрпроектмісьпротом. Брала активну участь у відбудові Шостого селища у Запоріжжі та забудові Центрального району (Вознесенки). Була співавтором Георгія Вегмана та фактично здійснювала авторський нагляд за об'єктами, запроектованими Укрміськбудпроектом, зокрема, так званими Воротами Соцміста, парадною забудовою від площі Поляка до вул. Вячеслава Зайцева. Входила до складу авторського колективу, що визначив основні планувальні рішення відбудови та розвитку Центрального району Запоріжжя, забезпечив перехід до нової мікрорайонної системи забудови (мікрорайон 100-101 в районі бульвару Центрального). Нагороджена медалями «За доблесний труд у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», «За відновлення підприємств чорної металургії Півдня». Остання медаль за відбудову Шостого селища.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Адмірала Лазарева на вулицю **Архітекторки Бельман**.

1.2. Провулок Писарева – Писарев Дмитро Іванович (1840-1868) – російський публіцист і літературний критик, філософ-матеріаліст, революційний демократ, виступав за знищення кріпосництва.

Пропозиції: провулок Спасівський.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаного провулку на провулок **Спасівський**. Спас - це українське бойове мистецтво. Перша письмова згадка про Спас була зазначена в журналі «Техніка – молодежи» №2 за 1989 рік. Поширення Спасу в Україні найбільше пов'язують з ім'ям Олександра Леонтійовича Притули - президента ВГО Всеукраїнська федерація «Спас». Завдяки його діяльності у 1997 році, у Запоріжжі, на о.Хортиця було проведено перший Всеукраїнський фестиваль козацьких бойових мистецтв. Перші змагання зі Спасу було проведено у 1998 році. Цьому передувала велика дискусія, в ході якої було прийнято рішення про створення спортивного напрямку. Незабаром, у тому ж 1998 році, у Запоріжжі було створено бюджетну дитячо-юнацьку спортивну школу козацького бойового мистецтва Спас. У 2005 році було юридично зареєстровано ВГО Всеукраїнська федерація «Спас». Наразі вона вважається однією з козацьких організацій України. А у 2010 році в Україні було визнано український рукопаш Спас неолімпійським видом спорту.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування провулку Писарева на провулок **Спасівський**.

1.3. Вулиця Платова. Платов Матвій Іванович (1751-1818) – герой Вітчизняної війни 1812 р., генерал від кавалерії (1809), граф (1812); учасник російсько-турецьких воєн і воєн з Францією кінця XVIII – початку XIX ст., військовий отаман Донського козацького війська (з 1801). Відзначився в Бородинській битві (1812).

Пропозиції: вул.Кайдашева.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Кайдашеву**. І.Франко зазначав, що

повість Івана Нечуй-Левицького «Кайдашева сім'я» належить «до найкращих оздоб українського письменства». За жанром це соціально-побутова повість з елементами сатири і гумору. Ідея твору - осуд негативних рис людської природи та суспільства; заклик не розгубити себе, тобто не втратити такі добрі риси свого характеру, як чуйність, людяність, щирість, повага, стриманість. У ситуаціях з різними людьми залишатися самим собою, залишатися людиною. У цьому творі надзвичайно важливим є мотив національної самокритики. У повісті автор показує, якими не треба бути, щоб не допустити краху своєї родини, країни.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Платова на вулицю **Кайдашеву**.

1.4. Вулиця Пожарського. Пожарський Дмитро Михайлович (1578-1642) – російський державний і військовий діяч, князь, боярин (1613), в період польської і шведської інтервенції початку XVII ст. (1608-1610. був прибічником Василя Шуйського в його боротьбі проти Лжедмитрія II. Разом з К.Мініним став керівником народного ополчення 1611-1612. Керував воєнними діями проти польсько-шляхетських інтервентів (1613-1618).

Пропозиції: вул.Аскольдова.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Аскольдову**. Аскольд - напівлегендарний варязький київський князь (860 - 882). Засновник Київського князівства в Наддніпрянщині. Роки правління: 830-ті - 882. Згадується в «Повісті минулих літ». По одній із версій правив разом із Діром.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Пожарського на вулицю **Аскольдову**.

1.5. Вулиця Пугачова. Пугачов Омелян Іванович (бл. 1742-1775) - донський козак, керівник найбільшого у XVIII ст. селянського-козацького виступу в Росії, певний період проживав у Слободській і Правобережній Україні.

Пропозиції: вул.Верхньохортицька.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Верхньохортицьку**. Верхня Хортиця - історична місцевість у правобережному районі сучасного Запоріжжя, колишня німецька колонія. У 1969 році смт Верхня Хортиця приєднана до складу м. Запоріжжя. Межує з Осипенківським мікрорайоном і знаходиться над річкою Верхня Хортиця, або Вища (Верхня) Хортиця, що впадає у річище у районі Вирви. Заснована як менонітська колонія у 1790 році за наказом Григорія Потьомкіна.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Пугачова на вулицю **Верхньохортицьку**.

1.6. Вулиця Скрябіна. Скрябін Олександр Миколайович (1871-1915) – російський композитор і піаніст, навіатор. Серед музичних творів найвідоміші: «Божественная поэма» (3 симфонія), «Поэма екстазу», «Прометей», 10 сонат.

Пропозиції: вул.Віктора Пеннера.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Віктора Пеннера**. Віктор Олегович Пеннер народився 1956 року у м.Мелітополь, Запорізької області. У 1979р. закінчив Запорізький машинобудівний інститут за спеціальністю інженер-механік із додатковою спеціалізацією у патентній діяльності. Згодом, заочно отримав ще одну вищу освіту – у сфері філології англійської мови у Харківському Педагогічному університеті.

Віктор був прикладом для двох синів, яких вони виростили та виховали із дружиною Людмилою. Всі, хто знав Віктора, відгукувалися про нього як про дуже справедливу, принципову і добру людину, яка завжди готова була прийти на допомогу. Віктор активно займався волонтерською діяльністю, допомагав облаштовувати гуртожиток для переселенців із ОРДЛО, проводив екскурсії з історії менонітів Запорізького краю тощо. Його екскурсії з історії менонітів охоче відвідували як жителі Запоріжжя, так і нащадки менонітів, які живуть за кордоном.

30 червня 2020 року пішла з життя чудова та улюблена багатьма людиною. Світлі спогади про Віктора завжди залишаться у серцях його рідних, близьких та друзів.

Результати голосування: «за» -10, «проти» -1, «утримались» -4.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Скрябіна на вулицю **Віктора Пеннера**.

1.7. Вулиця Станіславського. Станіславський [справ. прізви. Алексеев] Костянтин Сергійович (1863-1938) – російський актор, режисер, педагог, теоретик театру, народний артист СРСР (1936); заснував (разом із В.І.Немировичем-Данченком) Художній театр в Москві (МХАТ); реформатор російського театру, автор теорії систематизації основ акторської майстерності (Система Станіславського).

Пропозиції: вул.Миколи Яковченка.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Миколи Яковченка**. Микола Федорович Яковченко (20 квітня (3 травня) 1900, Прилуки, Полтавська губернія, Російська імперія нині Чернігівська область, Україна - 11 вересня 1974, Київ, Українська РСР, СРСР) - видатний український актор театру та кіно на характерних ролях. Народний артист УРСР (з 1970 року).

Сучасники його називали найнароднішим серед заслужених і найзаслуженішим серед народних.

Із початку 1950-х рр. Микола Яковченко активно знімався, хоч формально на кіноекрані він уперше з'явився у 1939р. - у стрічці «Щорс», де зіграв безіменного бійця. М.Ф.Яковченко знявся у 60 кінофільмах, головними з них, схоже, стали: «В степах України»(1952), «Мартин Боруля» (1953), «Максим Перепелиця» (1955), «Вона вас кохає» (1956), «Координати невідомі», «Шельменко-денщик», «Штепсель одружує Тарапуньку», «Правда» (усі: 1957),

«Перший парубок», «Літа молодії», «Поема про море» (усі: 1958), «Чорноморочка» (1959), «Серце не прощає» (1961). Та справжній триумф на актора чекав у 1961 році, коли одна за другою світ побачили дві культові стрічки – «За двома зайцями» режисера Віктора Іванова та «Вечори на хуторі біля Диканьки» Олександра Роу.

Шалена популярність актора: 250 ролей у театрі, 60 кіноролей.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Станіславського на вулицю **Миколи Яковченка**.

1.8. Вулиця Стасова. Стасов Василь Петрович (1769-1848) – російський архітектор, представник пізнього класицизму, брав участь у забудові Петербурга (автор Павловських казарм, Преображенського і Троїцького соборів тощо). В Україні (Київ, Харків, Полтава та ін.) за його проектами споруджено багато житлових будинків та храм-пам'ятник над могилою полеглих у Полтавській битві.

Пропозиції: вул.Житня, вул.Берлінська.

В результаті розгляду обговорені всі пропозиції перейменування вказаної вулиці, а саме:

на вулицю **Житню**. Жито - рослина родини тонконогових, близько пов'язана з ячменем та пшеницею, що широко вирощується людиною для отримання зерна та як кормова культура. Зерно посівного жита використовується для виготовлення певних сортів хліба, пива, віскі, горілки та інших продуктів, також часом споживається в їжу цільне зерно, приготовлене у вигляді каші;

на вулицю **Берлінську**. Берлін - столиця Федеративної Республіки Німеччина, окрема федеральна земля. Населення - 3,64 млн осіб, найбільше місто країни, найбільше місто ЄС. Неодноразово був головним містом німецьких державних утворень, зокрема Маркграфства Бранденбург, Королівства Пруссія, Німецької імперії, Східної Німеччини. З часу возз'єднання Німеччини в 1990 році - загальнонімецька столиця. Важливий політичний, інформаційний, культурний та науковий центр Європи.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Стасова на вулицю **Житню або Берлінську**.

1.9. Вулиця Стрельнікова - інформація щодо найменування вулиці на вулицю Стрельнікова відсутня.

Пропозиції: вул.Міжгірська.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Міжгірську**. Міжгір'я - місце, простір між горами. Вперше поселення на місці сучасного районного центру Міжгір'я згадується в історичних джерелах в 1415 році. На території району нараховується 14 старовинних церков - пам'яток архітектури. Всі вони побудовані в період XVIII-XIX століть. Найстаріша з них - Миколаївська церква та дзвіниця в с.Подобовець. Вона побудована в 1751 році. У Введенській церкві (1759 р.) в с.Розтока збереглися фрагменти іконостасу XVII століття, а

ікона Благовіщення датується 1709 роком. Кліматичні умови району надзвичайно сприятливі для рекреаційних і туристичних цілей завдяки мальовничим видам, цілощому повітрю і наявності перепаду висот (для гірськолижного туризму). Природа району - ландшафт, клімат, джерела мінеральних вод, гірське повітря - це ресурси, що мають великий потенціал для розвитку галузі туризму в цілому. Майже половина території Міжгірського району належить до природно-заповідного фонду України.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Стрельнікова на вулицю **Міжгірську**.

1.10. Вулиця Фонвізіна. Фонвізін Денис Іванович (1744 або 1745 - 1792) – російський письменник, зачинатель російської національної комедії. Автор комедій «Бригадир» (1769), «Недоросток» (1781), «Вибір гувернера» (1790, незакінч).

Пропозиції: вул.Павла Чижевського.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Павла Чижевського**. Павло Іванович Чижевський (1860, м.Гадяч - 17 квітня 1925, м.Женева, Швейцарія) - український громадський і політичний діяч родом з Полтавщини, депутат 1-ї Державної думи від Полтавської губернії (підписав Виборзьку відозву). Студював фізику в Київському Університеті, згодом у Швейцарії (1884). Ще студентом був за політичну діяльність засланий на Сибір. Земський діяч, член Української Радикально-Демократичної Партії і ТУП. Депутат Першої Державної Думи (входив до складу Української парламентської Громади). Член Української Центральної Ради від Полтавської губернії, член ЦК УПСФ. З 1918 - голова укр. торгової делегації у Швейцарії, голова закордонного бюро УПСФ у Відні, член екзильного уряду УНР в Тарнові.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Фонвізіна на вулицю **Павла Чижевського**.

1.11. Вулиця Чайковського. Чайковський Петро Ілліч (1840-1893) – російський композитор, симфоніст, член-кореспондент Академії красних мистецтв Франції (1892), доктор музики Кембріджського університету. Музична спадщина Чайковського – вершина світового мистецтва. Чайковський – один з найвидатніших симфоністів, зробив величезний внесок у розвиток оперного мистецтва, здійснив реформу хореографічного жанру. Автор 104 романсів, опер «Євгеній Онєгін», «Пікова дама», балетів «Лебедине озеро», «Спляча красуня», «Лискунчик», 6 симфоній та ін. З 1864 р. і до кінця життя періодично жив в Україні, написав понад 30 творів на українську тематику, серед яких опери «Мазепа», «Черевички».

Пропозиції: вул.Соломії Крушельницької.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Соломії Крушельницької**. Соломія Крушельницька - за життя визнана найвидатнішою співачкою світу. Серед її численних нагород та відзнак, зокрема, звання «Вагнерівська

примадонна» ХХ століття. Співати з Крушельницькою на одній сцені вважали за честь Енріко Карузо, Тітта Руффо, Федір Шаляпін.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Чайковського на вулицю **Соломії Крушельницької**.

1.12. Вулиця Щукіна. Щукін Борис Васильович (1894-1939) – російський радянський актор, народний артист СРСР (1936), відомий майстер театру.

Пропозиції: вул.Артема Веделя.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Артема Веделя**. Артем Лук'янович Ведель (Ведельський) (1767-1808) – український композитор, диригент, співак, скрипаль. Ведель навчався в Києво-Могилянській Академії до 1787, пройшов курс до класу філософії включно, де здобув ґрунтовну гуманітарну й музичну освіту. Твори Веделя тривалий час були заборонені і поширювалися в рукописах, їх знали й виконували, незважаючи на заборону. На сьогодні відомо близько 80 музичних творів. Серед них 31 хоровий концерт, 6 тріо, серед яких «Покаянія отверзи ми двери», 2 літургії Іоана Златоустого, Всеношна та один світський кант. Ведель дотримувався традицій партесного співу.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Щукіна на вулицю **Артема Веделя**.

1.13. Вулиця Попова. Попов Олександр Степанович (1859-1905) – російський фізик і електротехнік, винахідник радіо, радіозв'язку.

Пропозиції: вул.Магдебурзька.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці на вулицю **Магдебурзьку**. Магдебург, також Жевин або Девин - місто в Німеччині, у федеральній землі Саксонія-Ангальт. Столиця федеральної землі. Розташоване на річці Ельба. Засноване 805 року як форпост франків Карла Великого проти слов'ян і мадярів. З 968 року було центром Магдебурзького архієпископства, що керувало християнізацією Саксонії та земель західних слов'ян. Головна окраса міста - Магдебурзький собор, катедра архієпископів та місце поховання Оттона I засновника Священної Римської імперії. Відоме завдяки магдебурзькій версії німецького міського права, що набула поширення в містах Центральної та Східної Європи. До XVII століття було одним із найбільших і найбагатших німецьких міст, входило до Ганзейської ліги. Сильно постраждало 1631 року під час Тридцятирічної війни та 1945 року внаслідок союзницьких бомбардувань в ході Другої світової війни. У місті розташовані два університети. Основою міської економіки є хімічна, металургійна, паперова і текстильна промисловість, машинобудування та екотехнології.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Попова на вулицю **Магдебурзьку**.

1.14. Вулиця Тимірязєва. Тимірязєв [Тимірязєв] Климент Аркадійович (1843-1920) – природодослідник-дарвініст, один із основоположників російської школи фізіології рослин.

Пропозиції: вул.Євгена Адамцевича.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці на вулицю **Євгена Адамцевича**. Євгєн Олексáндрович Адамцєвич (19 грудня 1903 (1 січня 1904), Солониця - 19 листопада 1972, Холмівка) - сліпий бандурист, віртуозний виконавець українських народних пісень, автор «Запорозького маршу».

Учасник Республіканської наради кобзарів та лірників 1939 р. в Києві. У творчості значно тяжів до творів переважно літературного походження: на слова Тараса Шевченка, Олександра Олеся, Миколи Вороного, Павла Грабовського.

Результати голосування: «за» -13, «проти» -0, «утримались» -2.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Тимірязєва на вулицю **Євгена Адамцевича**.

Друге питання порядку денного.

Розгляд звернень громадян

2.1. Заслухали Пенчук Інну Леонідівну – депутатку міської ради від фракції «СЛУГА НАРОДУ» щодо звернення до неї військовослужбовців окремого бойового підрозділу військової частини Л3449 про клопотання увіковічнити ім'я майора ПРИСЯЖНЮКА Артема Юрійовича побратима, який віддав своє життя за незалежну Україну, за нашу перемогу, за те, щоб ми жили у вільній країні.

Майор ПРИСЯЖНЮК Артем Юрійович з перших днів проходження військової служби у Збройних Силах України показав себе відданим своїй справі військовослужбовцем, офіцером честі, прикладом для наслідування наступним поколінням.

До вступу на військову службу Артем Юрійович гідно та наполегливо проходив державну службу та виконував обов'язки співробітника Служби безпеки України та Державного бюро розслідувань за що був нагороджений відомчими відзнаками «За доблесть» Служби безпеки України та «Хрест Доблесті» Державного бюро розслідувань. 29 листопада 2022 року, в районі населеного пункту Білогір'я Запорізької області, під час виконання бойового завдання, в наслідок авіаційно-бомбового удару противника майор ПРИСЯЖНЮК Артем Юрійович загинув.

Артем Юрійович загинув як справжній герой, патріот країни, захисник родини, проявивши мужність та незламність. Указом Президента України нагороджений державною нагородою України орденом «За мужність» (посмертно).

Просимо Вас назвати на його честь одну з вулиць міста Запоріжжя, аби викарбувати його ім'я в пам'яті майбутніх поколінь. Можливо, можна це зробити в його районі.

Артем проживав в Хортицькому районі, на вулиці Козака Бабури (стара назва - Жукова), у будинку 14, навчався у Запорізькій спеціалізованій школі №40.

Побратими та родина будуть вдячні.

В результаті обговорення даного питання запропоновано перейменувати вулицю Якова Пункіна, яка розташована в Хортицькому районі м.Запоріжжя, на честь Артема Присяжнюка.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Якова Пункіна на вулицю **Артема Присяжнюка**.

2.2. Заслухали Смирнова Валерія Володимировича - віце-президента Запорізької обласної федерації греко-римської боротьби, президента Запорізької міської федерації греко-римської боротьби, заслуженого тренера України щодо перейменування вулиці Дивногорської на честь Якова Пункіна.

Яків Григорович Пункін (8 грудня 1921, Запоріжжя, Українська РСР - 12 грудня 1994, Запоріжжя, Україна) - український борець класичного стилю, олімпійський чемпіон.

З перших днів німецько-радянської війни - на фронті. Пережив полон і нацистські концтабори. Став першопрохідцем запорізьких олімпійців на Іграх 1952-го року у Гельсінкі й завоював титул чемпіона з греко-римської боротьби у напівлегкій вазі (62 кг). За це досягнення він отримав звання «Заслужений майстер спорту СРСР».

Тренувався в Запоріжжі в клубі «Металург».

В зв'язку з тим, що дане питання розглядається вже багато років, проведено громадське слухання і отримано згоду на перейменування вулиці з такою назвою в Хортицькому районі на вулицю Артема Присяжнюка, вирішили надати на розгляд робочої групи з питань міської топоніміки перейменування вулиці Дивногорської на вулицю **Якова Пункіна**.

2.3. Заслухали звернення Савіна Олександра Анатолійовича – батька героїчно загиблого воїна Савіна Олександра Олександровича, щодо перейменування частини вулиці Шевчука на честь Олександра.

Савін Олександр Олександрович 30.12.1999 року народження Зі слів сусідів Олександр народився та проживав в м.Запоріжжя по вул.Шевчука,6, виховувався батьком, характеризується як порядна, чемна, працьовита людина. Ніколи не мав конфліктів та скарг від сусідів. В 2017 році закінчив 11 класів, отримав посвідчення водія та поїхав працювати в Польщу.

На початку повномасштабного вторгнення повернувся захищати Україну. 21.03.2022 року пішов добровольцем до лав ЗСУ. Служив водієм 1-го протитанкового відділення вогневої підтримки, 2-го мотопіхотного батальйону, 93 окремої механізованої бригади «Холодний яр».

12.10.2022 року Олександр Савін загинув при захисті м.Бахмут. Нагороджений посмертно орденом «За мужність» 3 ступеня.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: в зв'язку з тим, що вулиця складається з двох окремо розташованих відрізків, підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування частини вулиці Шевчука (відрізок вулиці з номерами будинків від 1 до 16) на вулицю **Олександра Савіна**.

2.4. Заслухали звернення Коробейко Марини Миколаївни щодо перейменування вулиці Верещагіна на честь героїчно загиблого воїна Сергія Коробейка. В зв'язку з тим, що перейменування вказаної вулиці вже відбулось, внести ім'я Сергія Коробейка до Пантеону Героїв для вшанування пам'яті та увічнення.

Третє питання порядку денного.

Різне.

Наступне засідання заплановано на 30 листопада 2023 року. У порядку денному:

1. розгляд результатів інтерактивного голосування по протоколам від 21.09.2023 №26 і від 12.10.2023 №27;
2. розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню за списком;
3. розгляд звернень громадян;
4. різне.

Протокол вела
секретар робочої групи

Алла ПОМАЗ